Τὴ 2ι Δεκεμ 1808

Ἀγαπητὲ Ἀδελφέ

Τὴν εὐκαιρία δὲν ἄφησα νὰ σοῦ γράψω ὅσα μοῦ χρειάζεται ἐπειδὴ ἡ μακεδονικὴ ἀποστολὴ μοῦ τὰ ἐπῆρε ὅλα καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε νὰ γράψω ἐκτὸς ὅτι ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἐπιστολικὰ χαρτιὰ καὶ ἀπὸ μελάνι καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν ἀλληλογραφία. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχω ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐπιστολικὰ χαρτιὰ ποὺ μοῦ ἔστειλες ἐσὺ καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Γεώργιος ὁ Ἀναστασίου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔστειλα καὶ στὸν Ἀθανάσιο τὸν Βαρνάβα, ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι ἔχει ἀνάγκη, καὶ ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι ὁ Γεώργιος ὁ Ἀναστασίου ἔχει ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐπιστολικὰ χαρτιὰ ποὺ τοῦ ἔστειλες ἐσὺ καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὁ Βαρνάβας, ἔστειλα καὶ στὸν Γεώργιο τὸν Ἀναστασίου ἀπὸ τὰ ἐπιστολικὰ χαρτιὰ ποὺ μοῦ ἔστειλες ἐσὺ καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὁ Βαρνάβας, ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι ἔχει ἀνάγκη καὶ ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι ὁ Γεώργιος ὁ Ἀναστασίου ἔχει ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐπιστολικὰ χαρτιὰ ποὺ μ